

Uitgelicht

Een requiem onder de stijgende zeespiegel

Als wassen beelden zitten bewoners van de zinkende Fiji-eilanden vreugdeloos op de zeebodem. In de beklemmende serie *Sink-Rise* stelt fotograaf **Nick Brandt** de gevolgen van klimaatverandering aan de kaak.

Voor licht vertier moet je niet bij de Britse fotograaf Nick Brandt zijn. Dat is wellicht ook onmogelijk wanneer je niets minder dan de desastreuze gevolgen van het menselijk handelen op natuur en milieu aan de kaak wilt stellen. *The day may break* heet de alomvattende missie in een nog onbepaald aantal delen. De titel is al onheilspellend.

In een eerdere serie **daaruit schetste** hij een (letterlijk) zwart-wit apocalyptisch beeld van mensen en dieren in vijf Afrikaanse wildreservaten, waar opwarming van de aarde en droogte de toon zetten. Met zijn nieuwe serie *Sink-Rise* richt hij de aandacht op de bewoners van de Fiji-eilanden in de Stille Zuidzee, die de komende decennia hun huizen en levens dreigen te verliezen door de stijgende zeespiegel als gevolg van klimaatverandering – zolang geen actie wordt ondernomen. Aan de kust van de Fiji-eilanden fotografeerde hij de mensen onder water, wat een even vervreemdend als

beklemmend beeld oplevert. Ze zitten als wassen beelden op de zeebodem, tussen de wieren en een enkele vis, mistroostig op een stoel, aan tafel of vreugdeloos op een wipwap, die je kunt zien als de verbeelding van stijgend water en zinkende eilanden.

Hoe Brandt dat voor elkaar kreeg, is te zien op een online-video (te bekijken in de online-versie van dit artikel). Daarop zien we de fotoploeg bijeen met hun 'modellen': werkelijke bewoners van het gebied, ieder aan zuurstofslangen. Vlak voor het afdrukken nemen de modellen nog een diepe teug en worden ze afgekoppeld.

Ademloos kijken ze voor zich uit; de fotograaf heeft niet veel meer dan 30 seconden de tijd om toe te slaan. Het resultaat is een requiem in beeld – en geluid. Zo wrijft hij zijn toeschouwers de boodschap in: *The day may break*, maar er zijn nog dagen om een keuze te maken.

Jean-Pierre Geelen

